

съ гжсенички, червейчетата, насъкоми, а презъ есенъта и зимата — съ зърна и друга суха храна.

Но повечето отъ нашитѣ птици, които отлетяватъ, се хранятъ само съ насъкоми, гжсеници, червейчета, които наесень и презъ зимата ги нѣма. Едни отъ тѣхъ умиратъ, други се скриватъ, а трети се завиратъ дълбоко въ земята, за да се запазятъ отъ студа.

Ако прелѣтнитѣ птици биха останали у насъ, тѣ щѣха да бждатъ обречени на гладна смъртъ. Не имъ остава друго, освенъ да отидатъ въ топлиѣ страни, дето благодатното слънце пече и дето снѣгъ пада само по високитѣ планини. Ето защо, съ настъпването на есенъта, прелетнитѣ птички тихо

„Поздравъ отъ гореща Индия“.

отлетяватъ все по на югъ и по на югъ, докато стигнатъ второто си отечество.

Нѣкои отъ птицитѣ, като жеравитѣ и щъркелитѣ, се нареждатъ въ видъ на жгълъ и, водени отъ главатаръ, който стои на върха, бавно летятъ на югъ. Други въ малки или голѣми ята хвърчатъ дружно къмъ топлиѣ страни.

Интересно е, че всички прелетни птици пжтуватъ по едни опредѣлени пжтища и напролѣтъ се върщатъ